

دعای امام

معاویه بن وهب نقل می کند از حضرت صادق علیه السلام که حضرت در سجود خود دعایی می خواندند و این دعای امام علیه السلام دلها را روشنی بخشیده و روح را آرام و عقیده را ثابت می گرداند و ما را به اسراری متوجه می کند! ... و دعای امام چنین بود:

ای خدایی که ما را به کرامت و فضیلت و وصایت مخصوص گردانیدی و به ما وعده ی شفاعت دادی و ما را از علم به حوادث گذشته و آینده مطلع ساختی و دلهای گروهی از مردم را متوجه ما ساختی!

مرا و برادرانم را بیمارز و بر زوار قبر جدم حسین بن علی علیهماالسلام که در راه زیارت آن حضرت جان و مال دادند رحمت فرست. زوار امام حسین علیه السلام برای امیدواری و رسیدن به فضل تو که درباره ی ما انجام می دهی خود را به مشقت انداخته اند، اینک به خاطر این فداکاری ها و اجابت امر ما و سروری که از این جهت برای رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم پیدا شده بر این جماعت نظر خود را دریغ مدار!

خداوندا، زوار حسین علیه السلام با این اعمال خود موجبات خشم دشمنان ما را فراهم کردند و برای خوشنودی تو این اعمال را انجام دادند، اکنون با خوشنودی خود بر آنان نظر مرحمت افکن و آنان را در شب و روز حافظ باش و این صفات را در فرزندان و اعقاب آنها نیز قرار بده و آنان را از شر ستمکاران و شیاطین محافظت کن و در غربت، بیش از آن که در حضر بر آنان عطا می فرمودی مرحمت نما! آنان از خویشاوندان و فرزندان خود در راه ما گذشتند و فداکاری کردند.

خداوندا، آن چهره هایی را که از تابش آفتاب سیاه شده است مورد رحمت و لطف قرار داده و آن گونه هایی را که روی تربت مقدس امام حسین علیه السلام کشیده شده و آن ناله هایی که از آن بلند گردیده مورد آمرزش و مغفرت خود قرار ده!

^۱- شاید تذکر به این نکته خالی از لطف نباشد، که گاهی زوار مشاهده مشرفه، برای مصون ماندن از تابش آفتاب یا محافظت از پوست خود مراقبت هائی دارند که شایسته است در زیارت حرم مطهر حضرت سید الشهداء علیه السلام به نحوی عمل کنند که مشمول این دعای خاص و ویژه نیز قرار گیرند!

خداوندا، از تو درخواست می‌کنم که این ابدانِ فدا شده و جانهای قربانی گردیده را در روز قیامت از حوض کوثر سیراب گردانی! ...

هنگامی که معاویه بن وهب از این درخواست های حضرت صادق علیه السلام به شگفت آمد، حضرت فرمودند: کسانی که برای زوار امام حسین علیه السلام در آسمان دعا می‌کنند بیشتر از آنهایی هستند که در زمین برای آنها دعا می‌نمایند.^۲

^۲- مقتل الحسين عليه السلام نوشته ی عبدالرزاق موسوی مقرر. ترجمه ی عزیزالله عطاردی. صفحه ۱۱۶

نکته ای پیرامون زندگی مرحوم مقرر (۱۳۱۶-۱۳۹۱ق): ... او سختی‌های فراوانی را در طول زندگی متحمل شد و به خاطر مناعت طبعی که داشت به اندک از مادیات و حدّ نیاز ضروری خود و خانواده‌اش از دنیا و زخارف آن بسنده کرده و هرگز دنبال ثروت‌اندوزی نبود. تنها علاقه و دلخوشی او، تدریس علوم اهل بیت علیهم السلام، اعتکاف و عبادت بود.

مقرر با این که در زمان خود از چهره‌های مشهور بود و از طرف مراجع عصرش پیشنهادهایی مبنی بر نمایندگی آنان در شهرها به او داده می‌شد و در صورت قبول به طور قطع در زندگی دنیوی اش نیز تغییراتی به وجود می‌آمد هرگز آن‌ها را قبول نکرد و در ردّ این پیشنهادهای می‌گفت: «اگر برای نفس آدمی در زندگی وفور و آسایش فراهم شود، نفس از بوالهوسی‌ها دست برنمی‌دارد و چه بسا انسان را در چیزهای دیگری فرو برد.»